

Akdeniz Üniversitesi
Dumlupınar Bulvarı
07058 Kampus
Antalya/TÜRKİYE

Akdeniz Üniversitesi
Sağlık Bilimleri Fakültesi
Gerontoloji Bölümü

Taciz-Tecavüz-Canavarı

Prof. Dr. İsmail Tufan

Gerçekten bazı şeyleri insanlara anlatmak mümkün olmuyor. Korona virüs salgınında bunu yaşıyoruz. Uzmanların, politikacıların, gazetecilerin artık kabak tadı veren, ama haklı olan uyarılarına aldıran yok.

Toplum olarak sorumluluğu başkasına yükleme alışkanlığımız vardır. Tavşan şeyi gibiyiz, ne kokmak ne bulaşmak isteriz. Toplumumuzda “neme lazımcılar”, “kaçanın anası ağlamazlar” ve “bananeciler” gibi birçok türleriyle karşılaştığımız sorumsuzlar, sayıca diğerlerinden aslında azdır, ama bunlar çorbaya düşen sinek gibidir. Tenceredeki bütün çorbayı mahvederler.

Herkes streste. Yirmi otuz yıl önce sinirlerimiz bozulurdu. Şimdi stres altındayız. Kulağa daha hoş geliyor olsa gerek. Anneler çocuklarından dolayı, siyasetçiler seçmenden dolayı, öğretmenler öğrencilerden dolayı; elbette çocuklar annelerinden, seçmenler politikacılardan, öğrenciler de öğretmenlerden dolayı stresteler. Kısacası: stres rüzgarına kapılmış gidiyoruz.

Her şeyi stresle açıklayabiliriz. Her şeyi tek şeyle açıklamaya kalkışırsan, o zaman hiçbir şeyi açıklayamazsın. Halimiz budur. Açıklanmaya muhtaç çok şey var, bunları açıklayabilecek kabiliyet yok. Bilim, eğitim, öğretim sürüngenler familyasına dahil oldular. Bol keseden atıp durmaktan başka bir iş yapmıyoruz. Herkes krala karşı, ama herkes kral olmak istiyor!

Ninelerimiz, dedelerimiz hiç mi stres yaşamadı? Onların çocukluğu, gençliği güllük gülistanlık mıydı? Bazıları gerçekten eskileri yad ederken, sanki o zamanları bizzat yaşamış gibi anlatıyor.

Yaşlıların ağızından stres lafı çıkmıyor. Bu, onların streste olmadıklarının göstergesi değildir. Kimsenin de umurunda olmadığı için yaşlıların stresi, onları dinleyen de yok. Yaşlılardan sesini kılması ve müteşekkir olması bekleniyor. Ender de olsa sesini yükseltenlere sosyal çevresi hemen haddini bildiriyor. Bu had bildirme alışkanlığı çok yaygın. Başkasına haddini bildirirken haddini aşanlara çok rastlıyoruz.

Yaşam sevinci her zaman başkalarıyla birlikte yaşamaktan elde edilir. İnsan yaşlandığında kapısını çalanlar azaldıkça sosyal varlık olduğunu daha iyi anlıyor. Fakat o da bir zamanlar gençti ve yaşlıların kapısını çalmayanlardan biriydi. Bunu hep unutuyoruz. Hiç kimse doğuştan yaşlı değildir. Zamanla bu vasfı kazanırız ve daima geçmişteki günahlarımızın ceremesini yaşlanınca öderiz. Bu fatura yarın bugünkü gençlere de çıkacaktır.

Akdeniz Üniversitesi
Dumlupınar Bulvarı
07058 Kampus
Antalya/TÜRKİYE

Akdeniz Üniversitesi
Sağlık Bilimleri Fakültesi
Gerontoloji Bölümü

Sosyal varlıklarız, ama antisosyal hareketlere çok meyilliyiz. İşte yine bayram geldi, korona morona kalmadı. Herkes şapur şupur. Sahiller dolu. Alışveriş yerleri, pazar yerleri, otobüsler tıklım tıklım. Hâlâ maske takmamakla övünenlere rastlıyoruz. Ne yapacaksın, her toplumun kendi dangalakları var. Bize özgü değildir.

Aslında bayramlarda alışmıştık, ne olacağını biliyorduk, ruhen hazırдық: “Trafik canavarı” gelecek, onlarca canı alıp gidecek. İşte bu kadar. Stres yoktu. Hatta meraklı bir bekleyiş vardı. Acaba bu bayramda kaç kişiyi trafik canavarı yiyecek? Gazetelerde gelenek halini almıştı. Bayramın birinci günü trafikte şu kadar ölü, bayramın ikinci günü şu kadar ve bayramın son gününün ardından trafik canavarının bilançosu çıkarılır ve bir sonraki bayrama kadar trafik canavarından bahsedilmezdi.

Hey gidi eski günler hey! Çok güzeldi o zamanlar. Stres yaşamazdık. Bu sene trafik canavarı tatile çıktı, işini korona virüse devretti, tatilin tadını çıkarıyor. Sadece bir canavar var ki, onun gözü tatilde değildir. *Taciz-tecavüz-canavarı*. Gözü dönmüş bu canavar hep aramızda. Canı ne zaman kan çekerse, o zaman saldırıyor. Taciz-tecavüz-canavarının türleri de var. Kimileri hayvanlara dadanmış, kimileri çocuklara, kimileri de kadınlara. Bunların melezleri de var. Bunlar hayvan, çocuk, kadın, ne bulursa taciz ve tecavüz eylemlerini gerçekleştiriyor. Yakayı ele verince de pişkin pişkin cevaplar, tehditler, yalanlar savuruyor. Kendi canı çok kıymetli. Açık söylemek gerekirse, bu canavarların yaşamaya hakkı olmadığını düşünüyorum. Başkasının evladını katledeceksin, sonra milletin parasıyla hapiste karnını doyuracaksın. Ölüm cezasının bunlara uygulanmasını tartışmaya açanların sesleri daha gür çıkacağı benziyor...